

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 327. Quinam fures eximantur à pœna capitali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

missum, manifestum tamen, & fur aliàs sit honestæ conditionis & solvendo, appareatque spes emendationis, punitur pœnâ quadrupli, si non sit solvendo, pœnâ carceris corporali, si verò fur vilis est conditionis, damnatur ad numellas, ibique virgis cæditur, & relegatur; ita Reiffenst. *h. t. n. 38.* citatis *art. 157. & 158. Const. Carol.* Item faciendum discrimen inter furtum primâ vice commissum, & reiteratum de primo commissum. Jam dictis adde, quòd, si magnum furtum sit, *Const. Carol. art. 160.* non illico, nec regulariter definitur mortis, aliâve certam pœnam, sed relinquit arbitrio Judicis circumstantias (quæ sunt rei furtivæ quantitas, furis qualitas, constitutio & status, ætas, genus & familia, officium, damnatum læsi) diligenter examinantis, nec non adhibentis consilium Jurisconsultorum in talibus casibus apprimè veratorum, quibus omnibus maturè & solidè examinatis, ad pœnam capitalem deveniri potest. Lauterb. *ad ff. §. 53.* quamvis hodie dum in plerisque Germaniæ locis furtum etiam magnum, sed primum, capitaliter non punitur, nisi aliæ furti qualificatiæ circumstantiæ concurrant, testatur idem cum Hahn *ad Wesenb. h. t. n. 15.* & remittit *ad Carpz. 7. F. p. 4. c. 32. def. 4.* qui tamen *in pr. crim. q. 78. n. 13. & 106.* asserit, in foro Saxonico, & quibusdam Germaniæ locis, furtum magnum, etiam si primum, modò excedat 5 solidos, capitaliter punitur, idque magis ex constitutionibus localibus, quàm verbis Caroli V. Furtum simplex secundò commissum parvum, si sumptum collectivè, seu unâ cum furto primo parvo non excedat 5 solidos, punitur quoque non pœnâ mortis, sed publicâ ad numellas expositione & relegatione nullâ factâ distinctione inter furtum manifestum, & non manifestum. Lauterb. §. 54. Pirh. *h. t. n. 22.* Reiffenst. *n. 39.* idque, quia aggravat delictum. *L. 3. §. 9. ff. de re militari.* cæque potissimum hoc casu, ut Tiraq. *de pœn. temp. casu. 10. n. 5.* si verò sit magnum utroque continente vel excedente summam, vel æstimationem 5 aureorum, secundum circumstantias arbitrio Judicis ex consilio Jurisconsultorum punitur corporaliter & extraordinariè, vel capitaliter juxta modum præscriptum. *a. 160. Const. Carol.* Furtum tertio reiteratum, si certum & exploratum nulla attentâ quantitate & valore rei ablatæ punitur pœnâ capitali, in maribus suspendii, in foeminis suffocationis in aquis. Lauterb. §. 55. frequentia enim delicti ab uno commissi auger malitiam, excluditque omnem spem emendationis. *c. 6. de præsumpt.* & talis fur haberet pro famoso. *cit. art. 162. juncta L. 28. §. 3. ff. de pœnis. L. 3. in fin. c. de Episc. audient.* unica ejus pœna apud omnes ferè populos fuit capitalis. Porro ut furtum reputetur secundum vel tertium, distinctum esse debet re & tempore à prioribus, aliàs pro continuatione ejusdem actûs reputabitur. Bocet. *tr. crim. c. 1. n. 150.* Zoef. *h. t. n. 31.* Tabor. *ad art. 161. Const. Carol. th. 4. in fin.* quos citat & sequitur Lauterb. §. 56. item Farin. *l. c. n. 73.* Clar. *l. c. n. 14.* Pirh. *h. t. n. 23.* Arg. *L. cum, qui, ff. h. t. juncta Gl. v. sed non in toto.* non tamen requiritur, ut omnia tria facta sint in eodem territorio; furta enim commissa extra territorium, in quo ob ultimum seu tertium furtum reus est captus, faciunt numerum, seu computantur cum ultimo factò in ordine ad pœnam mortis inferendam, cum & alibi commissa affectum & actum frequentiam indicent, unumque alterum aggravet. Clar. *l. c. n. 10.* Menoch. *l. c. n. 18.* Farin. *l. c. n. 51. & 58.* Pirh. *n. 23.* Ne-

que etiam refert, quòd fur de prioribus furtis fuerit absolutus, aut illa ex gratia remissa, quia remissio non minuit iteratum crimen, sed potius auget. Clar. *l. c. n. 13.* Farin. *l. c. n. 68.* Pirh. *l. c.* Neque refert, quòd propter duo priora fuerit punitus, quin propter tertium sit suspendendus; cum duo priora non computentur ad ea iterum punienda, sed ad aggravandum tertium furtum, & puniti ob priora delicta, si ea continent, gravius sint puniendi. Pirh. *l. c.* cum Claro *l. c. n. 12.* Menoch. *l. c. n. 19.* Farin. *l. c. num. 64.* quin & debere eum esse prius punitum, ut possit propter ultimum furtum affici pœnâ mortis, defendit apud Lauterb. §. 56. Harpr. ed. quòd sic repertus sit incorrigibilis, contrarium tamen, nimirum posse eum affici morte absque eo, quòd ob priora non sit punitus, tenentibus Theod. *de crim. c. 2. aphoris. 747.* Bocero & aliis.

Quæst. 327. Quinam fures eximantur à pœna capitali?

R Esp. Eximuntur imprimis simpliciter infantes. Carpz. *pr. crim. q. 143. n. 10.* & infantia proximi. Carpz. *num. 36.* Tabor. *ad art. 164. Const. Carol.* Secundò: impuberes pubertati proximi, qui nimirum annum 14 nondum egressi, etiam sine discrimine sexûs. *cit. art. 164.* usque ibi dicitur pœna arbitraria, quæ hodie plerumque esse solet incarceration & castigatio cum comminatione pœnæ severioris infligendæ, si non desistant, posse tamen etiam horum furtum esse ita magnum aut periculosum, ut cum iis ad pœnam ultimâ supplicii deveniri queat, tradit Berlich. *p. 5. concl. 44. n. 34. & seq.* & tunc Carpz. copulativè requirit duo, nimirum ut impubes mox impleturus sit annum 14. & malitia illius tanta sit, ut non speranda correctio. Tertio: minores, utpote cum quibus regulariter mitius agendum, per *L. 37. §. 1. ff. de minorib.* Carpz. *l. c. n. 61.* & *7. F. p. 4. c. 38. def. 7.* & alii apud Lauterb. *ad ff. §. 58.* Quarto: conjunctæ personæ.

Quæst. 328. Quenam sint pœnæ contra fures statuta jure canonico?

1. **R** Esp. Primò: Tenetur fur etiam jure ecclesiastico præter interesse ad solvendam pœnam dupli vel quadrupli post latam sententiam Judicis, tamen si ante illam ad nihil ultra, quod abstulerat, restituendum teneatur Reiffenst. *h. t.*
2. Secundò: Non minus jure canonico, quàm civili, fur notorius aut damnatus furti, sive Laicus, sive Clericus sit, est infamis. §. *ex quibusdam Inst. de pœna remerè litiganti. L. athletas. §. fin. ff. de his, qui infam. not.* & ibi Abb. *n. 14.* & Felin. *n. 2.* qui enim secundum leges civiles sunt infames, etiam tales sunt secundum canones, nisi contrarium reperiatur statutum. *Can. Enphemium. §. hinc colligitur. 2. q. 3.* Diaz. *in pr. crim. can. c. 94. n. 2. in fine.* Pirh. *h. t. n. 26.* ubi etiam, quòd Clericus condemnatus tantum ad restitutionem rei furto ablatæ per hoc non fiat infamis, quia credi potest, quòd fuerit actum conditione furtivâ, quæ non infamat, & non actione furti, quæ infamat, sicut id in legibus civilibus statutum est.
3. Tertio: Fit quoque fur manifestus aut convictus furti in judicio, & ideo notatus infamiâ publicâ furti, irregularis, ut ad Ordines promoveri, aut in susceptis ministrare nequeat. Abb. *in c. fin. h. t. n. 3. & 14.* Nav. *in man. c. 17. num. 204.* Suar. *de censur. d. 48. f. 2. n. 2.* Pirh. *num. 27.* Wiestn.